

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317218036
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1317218036.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej: J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/A, A. XX, o zaplatenie 3 155,16 € s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 05. apríla 2019, č.k. 12Csp/87/2017-105, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1608,55 eur s 5,25 %-ným ročným úrokom od 08.06.2017 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Po právnej stránke vec posúdil podľa ustanovenia § 52, ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods.1 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Zo zmluvy o úvere, z vyjadrenia žalobcu a z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie vyplýva, že pôvodný veriteľ uzavrel dňa 31.10.2011 so žalovanou písomnú zmluvu označenú ako Zmluvu o úvere č. 4863179711, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 3 500 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že sa žalovaná zaviazala splatiť úver v 70 ich mesačných splátkach po 87,29 eur počnúc dňom 20.11.2011 a s konečnou splatnosťou dňa 20.08.2017, dohodnutá RPMN bola 21,34 %, ročná úroková sadzba 19,50 %, priemerná RPMN 17,88 % a celková výška nákladov 2333,63 eur. V zmluve nie je uvedený rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalovaná do podania žaloby uhradila pôvodnému veriteľovi sumu 1891,45 eur. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 24.11.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 3711,87 eur, upozornil žalovanú, že úver sa stáva splatným v celom rozsahu ku dňu 24.11.2014 a žiadal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Nespornou skutočnosťou bolo, že pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená Poštovou bankou a.s., na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017. Konštatoval, že na tento úverový vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia ObZ, ale len pokiaľ neodporujú Smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam § 53-54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže úver bol poskytnutý žalovanej ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a preto úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Následne pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo je náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby

spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o výške splátky a počte splátok bez uvedenia splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Toto musí byť určené konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované v ust. § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, považoval poskytnutý úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Preto je zrejmé, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti istiny vo výške 1608,55 eur, ku ktorej dospel tak, že od sumy poskytnutého úveru/pôžičky (istiny) vo výške 3500 eur odpočítal úhrady vykonané žalovanou a to sumu uvedenú žalobcom celkom vo výške 1891,45 eur a dospel k záveru, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1608,55 eur, spolu s úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 08.06.2017 do zaplataenia (odo dňa nasledujúceho po vystavení listiny Aktuálny stav úveru). V prevyšujúcej časti uplatneného nároku preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 255 ods. 2 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku, do výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne jeho zmeny tak, aby bolo žalobe aj v tejto časti vyhovené z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ išlo o údaje o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, poukázal na Rozsudok SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66), podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., a Klárou Biróovou vo veci návrhu na zaplataenie zostávajúcich dlžných súm z úveru, ktorý jej táto spoločnosť poskytla a s ktorého splácaním je v omeškani, na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.11.2017, sp. zn.: 16Co/208/2017. Zdôraznil, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Mal za to, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaje o výške (87,29 Eur), počte (70 mesačných splátok) a termíne (k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.11.2011 do 20.08.2017) jednotlivých splátok. Zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, nakoľko je zrejmé, že zmluva o úvere priamo nemusí takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere spĺňa.

3. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania § 385 ods. 1 C.s.p (a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4. V prejednávanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1608,55 eur s úrokom z omeškania.

5. V preskúmvanej veci žalobca v podanom odvolaní namieta, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v dôsledku nesprávnej interpretácie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musela obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Otázka správnej interpretácie označeného ustanovenia v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už bola Najvyšším súdom SR jednotne vyriešená, a to v uzneseniach najvyššieho súdu z 28. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017, zo 17. apríla 2018 sp. zn. 3 Cdo 56/2018, sp.zn. 4 Cdo 211/2017, 4 Cdo 187/2017 z 23. apríla 2018, sp.zn. 5 Cdo 132/2017 z 28.októbra 2018.

6. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia totiž zodpovedá účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS a právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016 a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Pokiaľ teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku. V súlade s uvedeným názorom sa vyjadril k aplikácii § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 z.z. aj Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I. ÚS 44/2020, podľa záveru ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom na to, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov a členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenie, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

7. V týchto rozhodnutiach najvyšší súd gramatickým a eurokonformným výkladom dospel k záveru, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, a s týmto záverom ako aj s právnou argumentáciou odôvodňujúcou tento záver, sa v preskúmvanej veci odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie označených rozhodnutí. I podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc z účelu právnej úpravy, vymedzeného v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z. z., a vychádzajúc z účelu a obsahu Smernice 2008/48/ES, nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa uvedeného zákona žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", možno za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

8. So zreteľom na uvedené je nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver v predmetnej veci treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa náležitosť vyplývajúcu z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia, pretože neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky.

9. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky žalobcu, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, zrušil podľa § 389 ods.1 písm. c) C.s.p., keďže neboli splnené zákonné podmienky ani na jeho potvrdenie a ani na jeho zmenu, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p. s tým, že súd prvej inštancie meritorne posúdi vecnú opodstatnenosť nároku žalobcu na zaplatenie zvyšku istiny a požadovaných úrokov a poplatkov a zároveň rozhodne o náhrade trov (tohto) odvolacieho konania v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).